

videre udtale mig om det Spørgsmaal, som her er bragt paa Bane, men kun gjøre den Bemærkning, at det Hele er en Strid om Keiserens Skjæg, idet der jo ikke er stillet Endringsforslag. Der er imidlertid en Ting, som er værre end enkelte fremmede Ord, og det er Affektation i det danske Sprog, og navnlig den Affektation, som let kommer ind ved en meget affekteret Kreds af Mænd, som har vidst at gjøre sig gjældende paa forskjellige Standpunkter.

Fischer: Jeg kunde være stærkt fristet til at gaae ind paa at ophjse den ærede Sekretær om Forfjellen mellem Restauration og Standfættelse; men jeg skal erkjende, at det ikke hører hjemme her, og jeg haaber, at han andetsteds vil være istand til at faae den Ophjning. Hvad angaaer mit Mellemværende med den ærede Rigsdagsmand for Bornholm Amts 1ste Valgkreds (Kosob) for nogle Dage siden, da kan det vel gaae an leilighedsvis at drage et saadant Punkt ind i Debatten, men trække det frem igjennem flere Møder og under forskjellige Sagers Behandling er ikke saa tillabeligt. Jeg skal dog forøvrigt gjøre opmærksom paa, at min Ytring overfor den ærede Rigsdagsmand var rettet mod den Erklæring, at han vilde stemme mod et Forslag, som han i og for sig billigede, fordi der fandtes et fremmed Ord deri. Det var dertil, at min Bemærkning sigtede, og hvis den ærede Sekretær seer efter, vil han overhyde sig om, at min Bemærkning passede bedre, end han antager.

Kirke- og Underviisningsministeren: Jeg maa talke det ærede Thing for den Tausshed, hvormed det har vedtaget dette Lovforslag saavel ved første som ved anden Behandling, og udtale, at det er den bedste Modtagelse, som jeg ønsker noget Lovforslag. Ogsaa idag ved tredje Behandling er Forslagets Indhold gaaet Ram forbi, og Forhandlingen har væsentlig dreiet sig om, hvorvidt enkelte Udtryk i Lovforslaget maatte anses for heldige eller ikke. Jeg beklager, at jeg ikke har forstaaet den første ærede Tale (Kosørn); enten maa han have talt utheligt, eller jeg maa høre daarligt idag. Efter hvad den ærede

Rigsdagsmand for Holbø Amt 2den Valgkreds (Tscherning) udtalte, har jeg imidlertid Grund til at antage, at den ærede første Talers Bemærkninger gif ud paa, at denne Lov var nærved at være en Bevillingslov. Jeg skal ikke have Noget imod dette Udtryk, naar man blot lader „nærved“ blive staaende; thi naar Noget er „nærved“ at være, er det dog ikke, og det Spørgsmaal behøves altsaa ikke at optages, som ellers vilde knytte sig til Lovforslaget, naar det virkelig var en Tillægsbevillingslov. Ogsaa i formel Henseende troer jeg at kunne forsvare Lovforslaget. Den ærede Sekretær har meent, at Forstavelsen „Re“ skulde være et mystisk Ord (Barfod; Rei, hemmelighedsfuldt)! . . . altsaa hemmelighedsfuldt Ord, men det forekommer dog virkelig i en Mængde Ord, som utvilsomt ere Befolkningen bekendte. Der er f. Ex. Ordet „Religion“; det er dog et Ord, som jeg vil haabe, at alle de Tilstedeværende kjende, og der have vi altsaa strax et Beviis for, at Stavelsen „Re“ ikke altid er saa hemmelighedsfuld; endvidere Ordet „Reformation“ (S. A. Hansen: „Regjering“). Ja, det veed jeg dog ikke ganske nøje, om det er det samme „Re“; jo, ogsaa Regjering. Tillad mig iøvrigt den Bemærkning, at Den, der træder op som Sprogreformator, maa finde sig i, at der drives lidt Gjæt med hans Forsøg; han maa forberede sig paa som Noget, der falder ganske af sig selv, at man leer lidt af ham i Begyndelsen; det er Noget, der hører med til enhver Reform i saa Henseende, og det skeer ligesaa vist, som at Vandet sitvner, naar Temperaturen synker ned under Kul. Jeg skal villig indvømme, at man ved Affattelsen af Love maaskee er noget mindre strengtseende ved Brugen af fremmede Ord, end man burde være, men naar man ved Lovenes Behandling i Thingene seer, hvorledes de Endringsforslag, som stilles for at raade Bod paa Lovenes Mangler, ere i saa Henseende, saa taber man virkelig Lyften til at see paa Formstjælheden. Der er dog een Lov, ved hvis Affattelse de samme Bestræbelser gjorde sig gjældende, som den ærede Rigsdagsmand for Bornholms Amts 1ste Valgkreds søger at gjøre gjældende, nemlig Grundloven; i den besittede man sig overordentlig paa at undgaae